

ที่ มท 0808.3/ ๓ 353

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

2 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ทารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายไตรวิชน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกรุงเทพมหานคร ที่ กท 1302/4672 ลงวันที่ 23 กันยายน 2547

2. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0901/0015 ลงวันที่ 6 มกราคม 2548

ด้วยกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือหารือแนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีป้าย ของป้ายโฆษณาแบบใหม่ประเภทไตรวิชนว่าสามารถจัดเก็บภาษีป้ายโดยคิดอัตราภาษีตามจำนวนภาพที่ปรากฏในโครงป้ายเดียวกันตามบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ได้หรือไม่ ประการใด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้นำเรื่องดังกล่าวหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 12) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวของกรุงเทพมหานครกรณีการจัดเก็บภาษีป้ายโฆษณาแบบใหม่ประเภทไตรวิชนแล้วมีความเห็นว่า “ป้ายโฆษณาประเภทไตรวิชนตามข้อหารือเป็นป้ายที่เกิดจากการนำวัสดุซึ่งมีสามด้าน โดยมีขนาดความกว้างและความยาวของวัสดุตามความต้องการมาติดตั้งไว้บนโครงป้ายเดียวกัน โดยแต่ละด้านจะมีส่วนของอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่แตกต่างกันไป และเมื่อนำมาเรียงประกอบกันแล้วก็จะเป็นป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ อันอยู่ในความหมายของนิยามคำว่า “ป้าย” ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย ฯ เจ้าของป้ายจึงมีหน้าที่ต้องเสียภาษีป้ายตามที่กำหนดในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534 โดยชำระเป็นรายปีหรือรายงวด แล้วแต่กรณีตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัตินี้

การที่ป้ายโฆษณาประเภทไตรวิชนมีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เปลี่ยนเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ โดยการพลิกสลับด้านแต่ละด้านไปมาโดยอาศัยเครื่องจักรกลเป็น กรณีตาม (4) แห่งบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย ฯ ซึ่งกำหนดให้คิดอัตราภาษีตามจำนวนข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ หรือคิดตามระยะเวลาที่ข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพปรากฏอยู่ในป้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้ายังไม่ออกกฎกระทรวง ให้คิดอัตราภาษีตามบัญชีอัตราภาษีป้ายนี้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในปัจจุบันยังไม่มีกฎกระทรวงดังกล่าว การคิดอัตราภาษีป้ายจึงต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีป้ายท้ายพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

สำหรับการคำนวณพื้นที่ป่าไม้ โดยที่ (6) (ก) แห่งบัญชีอัตราภาษีป่าไม้ท้ายพระราชบัญญัติภาษีป่าไม้ ฯ กำหนดให้คำนวณพื้นที่ของป่าไม้ที่มีขอบเขตกำหนดได้ โดยเอาส่วนที่กว้างที่สุดคูณด้วยส่วนที่ยาวที่สุดของขอบเขตป่าไม้เป็นตารางเซนติเมตร ดังนั้น พื้นที่ของป่าไม้โฆษณาไตรวิชั่นจึงได้แก่พื้นที่จากการคำนวณส่วนกว้างที่สุดของป่าไม้คูณด้วยส่วนที่ยาวที่สุดของป่าไม้ มิใช่คำนวณจากพื้นที่ทั้งสามด้านของป่าไม้ แม้ป่าไม้จะแสดงข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่แตกต่างกันได้สามภาพ แต่ก็ปรากฏเพียงคราวละหนึ่งภาพโดยการพลิกสลับด้านแต่ละด้านไปมา ประกอบกับเป็นป่าไม้ที่ตั้งอยู่บนโครงป่าไม้เดียว ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 12) จึงเห็นว่า การจัดเก็บภาษีป่าไม้โฆษณาประเภทไตรวิชั่นจึงต้องพิจารณาว่าด้านใดของป่าไม้ที่มีอัตราภาษีสูงสุด และจัดเก็บภาษีป่าไม้โดยคิดอัตราภาษีสูงสุดเพียงป่าไม้เดียว” รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา นงษ์เวช)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

โทร/โทรสาร 0-2241-9042